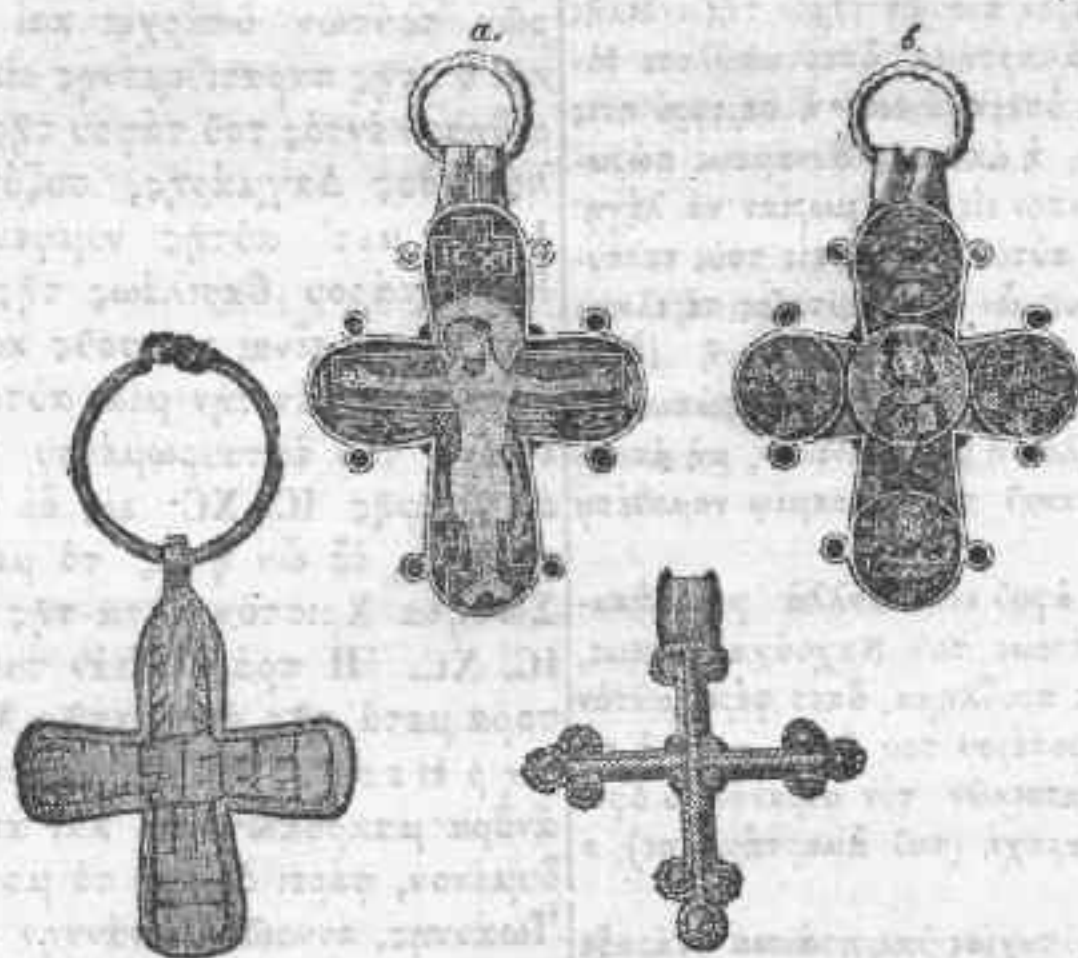
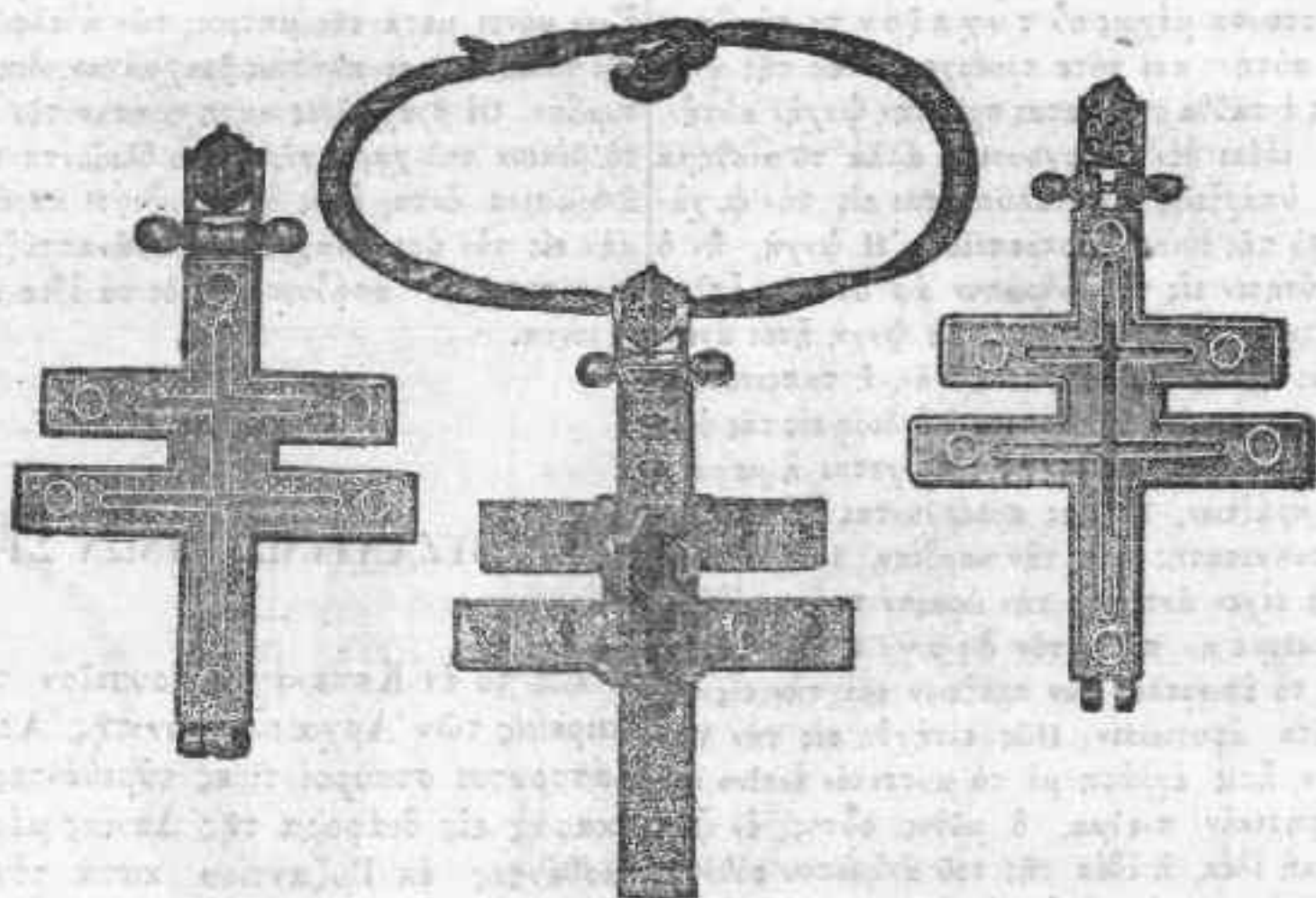

ἀγενείου καὶ στρατιωτικῶς ἐνδεδυμένου, ἐνῶ
ἢ ἐν τῷ σταυρῷ εἰκὼν παριστᾷ ἄνδρα φαλα-
κρὸν, μακροπύγωνα καὶ ἀρχιερατικὴν στολὴν
φέροντα· β'—διότι τεθέντος ὑπὸ τοῦ τεχνίτου
εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ σταυροῦ τῆς εἰκόνος τοῦ
Ἱεράρχου Βασιλείου, ἦτο πιθανῶς ἐπόμενον
νὰ θέσῃ εἰς τὸ κάτω τὴν τοῦ ἑτέρου Ἱεράρ-
χου τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι
Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου· καὶ γ'—διότι τὰ
ἐν τῇ μνησθείσῃ εἰκόνι ὑπάρχοντα μονογράμ-
ματα ω καὶ ὁ χ' ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ Ἰω
καὶ ὁ χρ, ἦτοι ὀλογράφως Ἰωάννης ὁ
Χρυσόστομος· καὶ οὐχὶ ὡς θέλουσιν
οἱ Δανοὶ ἀρχαιολόγοι τὸ μονόγραμμα ω

πρὸς τὰ Γει καὶ τὸ χ' πρὸς τὸ ργ. ἦτο
Γειόργιος (*). Γνωρίζω ὅτι οἱ σοφοὶ οὗτοι
ἄνδρες μὴ πειθόμενοι εἰς τοὺς λόγους μου
τούτους ἐπιμένουσιν εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν. (βλ.
αὐτόθι σελ. 346-417.) Ἀλλὰ πιστεύω ὅτι οὐ-
δεὶς τῶν γνωριζόντων τὴν θρησκευτικὴν τῆς
ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἐθιμοταξίαν καὶ τοὺς
ἐκκλησιαστικοὺς τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς χα-
ρακτῆρας, θέλει διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὴν
ἡμετέραν δόξαν.

Ι. ΔΕ ΚΙΤΑΛΛΑΣ.

(*) Γειόργιος ἀντὶ Γεώργιος!